

simpelt hjem, som gør, at fogeden ikke kan komme og tage det. Det vil sige, at der er en praksis, der har udviklet sig, og den praksis følger man rent faktisk hos fogeden.

Jeg forstår så bare ikke, hvorfor ministeren ikke vil have, at samme praksis også følges fra socialforvaltningens side og af andre myndigheder, som kan stå i den her situation, at et rådighedsbeløb ville være det smarte. Det er da afbureaukratisering, der vil noget – når ministeren nu også har sagt, at det her ikke handler om penge.

Kl. 17:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 17:58

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Nu siger fru Anne Bastrup, at jeg ikke skal lægge fru Anne Bastrup ord i munden, men det var sådan set det, fru Anne Bastrup gjorde lige før, nemlig at lægge mig ord i munden, fordi det skulle lyde, som om det var en ond, ond regering, som bare ikke ville sætte ydelserne op.

Men den reelle afvisning af det her er netop, som jeg tidligere har sagt til fru Anne Bastrup, at vi ønsker, at der skal indgå et individuelt skøn. Vi ønsker ikke, at man fuldstændig mekanisk og skemalagt skal behandle kommunens borgere, for det kommer der kun forskelsbehandling ud af, netop fordi det er vigtigt at kunne behandle folk forskelligt for at behandle folk ens. Så det individuelle skøn er centralt.

Kl. 17:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak til ministeren. Så er det ordføreren for Venstre, hr. Bonnesen.

Kl. 17:59

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):
Det danske samfund er et velfærdssamfund, og hvis man har sociale problemer, tror jeg, man skal være glad for, at man bor i Danmark. Også i tider som disse med international finanskriser, der også blæser ind over Danmark, er det godt, at vi har gode sociale velfærdssystemer, og Danmark er et af de lande i verden med den mindste ulighed.

Venstre er af den opfattelse, at ansøgninger om hjælp på det sociale område kræver individuelle løsninger. Det er vigtigt at være opmærksom på, at forskellige situationer kræver forskellige løsninger. For det første kan der være forskellige personlige og sociale situationer og også

forskellige familieforhold. For det andet er det vigtigt at tage hensyn til borgernes forskellige økonomiske forudsætninger.

En vigtig pointe er, at et rådighedsbeløb ikke må fjerne det økonomiske incitament til at arbejde. Der skal således tages forskellige hensyn til borgere, der er på pension, og borgere, som får midlertidige understøttelser som eksempelvis kontanthjælp og starthjælp. Med et fast rådighedsbeløb vil der være risiko for, at det ikke vil kunne betale sig at arbejde for de borgere, der modtager midlertidige ydelser. Derudover vil hjælpen ikke blive målrettet borgerne med de største behov. Venstre kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 18:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak. Der er en kort bemærkning. Fru Line Barfod.

Kl. 18:01

Line Barfod (EL):

Jeg forstår ikke helt det her med, at det ikke vil være målrettet til dem, der har de største behov. Hvis man ikke har råd til at få lavet sine tænder og derfor ikke rigtig kan spise sin mad og ikke rigtig gå ud mellem andre mennesker, eller hvis man ikke har råd til at købe vinterstøvler til sine børn, når det bliver koldt, eller ikke har råd til at købe et nyt køleskab, når det gamle bryder sammen, mener Venstres ordfører så ikke, at man har brug for hjælp?

Det er jo sådan set den ene vurdering: Har man brug for hjælp? Det skal socialforvaltningen tage stilling til. Den anden er så, om man har råd til selv at betale. Der kan jeg forstå, at hr. Erling Bonnesen mener, at det er helt fint, hvis kommunen siger, at man skal kunne klare sig for 1.200 kr. om måneden til mad til en voksen.

Kl. 18:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 18:02

Erling Bonnesen (V):

Som jeg også var inde på i min ordførertale, tror jeg, at man skal være glad for, at man bor i Danmark, hvis man har sociale problemer. For det viser sig jo, at man så i forskellige situationer netop får stillet forskellige økonomiske midler til rådighed, så man har en mulighed for at prioritere sit privatbudget. Og lige præcis fordi situationerne er forskellige, kræver de jo også forskellige løsninger. Det synes at være rimelig logisk.